

Դանիել Վարուժան

Աղորիք

Է՛յ աղորիք, դարձի՛ր, դարձիք,
Նրստած կանանչ խորը ձորին.
Աղաղակե՛ երգը խորին
Դեպի լուսնակն արծաթածիր:

Դուն դողդոջուն տրնակ մըն ես
Ալյուրոտած պատերով՝ ուր
Կարծես կու լան հիագարիուր
Ջրանույշներ հագած բեհեզ:

Միշտ կը հրսկե մեջըդ արթուն,
Աղորեպանը ճեփ-ճերմակ.
Եվ ըստ պետքի՝ մեղմ կամ արագ՝
Կը լարե սի՛րտըդ բաբախուն:

Է՛յ աղորիք, բանտվա՛ծ մրրիկ
Ծառերուն մեջ. Աղա՛, աղա՛,
Փըրփուր խըմե՛, ալյուր տեղա՛.
Քարե կուրծքեդ տեղա՛ բարիք:

Կեցո՛ւր գետակն ընթացքին մեջ
Իր ծրփանուտ բաշեն բրոնած:
Ջրովեժն ահեղ երգի փոխած

Պոռթկա վիհեն վար գահավեժ:

Սայլե՛ր, սայլե՛ր անծայրաձիր
Չաղացքներուն ճերմակ ճամբեն
Աղոնն իրենց քեզ կը բերեն...
Է՛յ աղորիք, դարձի՛ր, դարձիր:

Ֆորեններ թող այլուր ըլլան
Պորտին մեջ ժիր երկաններուն՝
Որոնք բռնված տենդով մ'անհուն
Կը մըռըլտան ու հիռ կու գան:

Ֆորեններ թող ըլլան փոշի
Չիրար գըրկող քարերուն տակ.
Չիրար կըրծող ժայռերուն տակ
Ֆորեններ թող ըլլան նաշի:

Մինչև լեցվին շարան շարան
Պարկերն, ու վե՛ր կանգնին նորեն.
Եվ սայլերն ալ ճըռվողելեն
Ոսկի թողած լույսով դառնան: